

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه شخصیت و اندیشه های بشر حافی در تحکیم نظام آموزش صوفیه

محل انتشار:

کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم شعبانزاده - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه سیستان و بلوچستان

رمضان مجوزی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

ظهور تفکرات عرفان و تصوف، نقطه عطفی در تاریخ اسلام است. قرون دوم و سوم هجری دوره ی شکل گیری و تحکیم مبانیفکری و عملی تصوف می باشد. در این دوره نظام آموزشی صوفیه توسعه ی بیشتری یافت. کتب و آثار متعددی توسط عارفان و اهل تصوف به نگارش درآمد. از جمله عارفان این دوره بشر حافی بود. مساله اساسی در این پژوهش جایگاه اندیشه ی توحیدی بشر حافی در باب جود و سخا، تاثیر همنشین، مرگ و کرامات او در نظام آموزشی صوفیه می باشد. فرض اولیه بر این است که با توجه به اینکه بشر حافی جزء اولین عرفای نظریه پرداز؛ قبل از شکل گیرینظام آموزشی صوفیه بوده است؛ نظرات او در باب مفاهیم عرفانی ذکر شده توانسته است او را در رده ی تاثیر گذاران و استحکام دهندگان بنیان های فکری و عملی عرفان و تصوف در دوره ی شکل گیری نظام آموزشی صوفیه قرار دهد. نظرات توام با احترام بزرگانی چون، سلمی، هجویری، قشیری، ابی الخیر و دیگر عرفا تایید این ادعا است. این پژوهش به روش کتا بخانه ای و با بررسی آثار معتبر بجای مانده از متصوفه انجام و مورد تحلیل قرار گرفته است. نتایج پژوهش حاکی از تاثیر گذاری و پیش گامی بشرحافی در باب مفاهیم نظری تصوف و همچنین مورد احترام بودنش توسطتئوری پردازان بعد از او می باشد.

کلمات کلیدی:

عرفان و تصوف، نظام آموزشی صوفیه، مبانی نظری متصوفه، جود و سخا، بشر حافی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/300868>

